О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 1052

гр. София, 04.03.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 12 състав,** в закрито заседание на 04.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **6942** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 248 ГПК.

С касационната жалба на директора на Дирекция "Инспекция по труда " С., е направено искане за частична отмяна на съдебното решение по делото - № 4159 / 23.06.2014, в частта му за разноските. С Решение № 861 / 26.01.2014 г. на Върховен административен съд, делото е върнато за произнасяне по искането за изменение на решението в частта за разноските. В отговора на касационната жалба, "П. Л. С. клон България" К. с ЕИК[ЕИК], счита искането за намаление на решението в частта за разноските със 600 лв. за неоснователно, като излага доводи, че определеното адвокатско възнаграждение в размер на 880,12лв. е съгласно договор за правна помощ и в съответствие с действащата към онзи момент Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията след ДВ бр. 43/2010г. Счита предявените претенции за оценяеми, тъй като на дружеството са дадени предписания за заплащане на допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит на две лица, съответно в размер на 839,02лв. и 1517,57 лв. , или общо материален интерес от оспорването 2343,24 лв. Изложен е и довод, че с оглед последващо изменение на наредбата за адвокатските възнаграждения - към датата на постановяване на съдебното решение, адвокатското възнаграждение следвало да бъде в размер на 1272,46 лв. Наредбата установявала минимални размери на адвокатските възнаграждения, изводът на съда не противоречал на постановеното по т. 3 от Тълкувателно решение № 6 /06.11.2013г. на ВКС.

Съдът намира искането за изменение на решението в частта му за разноските за допустимо по смисъла на чл. 248, ал.1 ГПК. Разгледано по същество искането е неоснователно. съдът е изложил подробни мотиви в решението си, разгледал е и възражението за прекомерност, като е приложил параграф 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът не намира основание за отклонение от изложените в решението мотиви за уважаване на искането за разноски

в частта за адвокатското възнаграждение, а именно:
Представен е списък за разноски – л. 231, , с който се претендира присъждането на разноски за д 880,12 лв. адвокатско възнаграждение. Съгласно договор за правна помощ , фактурата и банково бордеро за плащане (лист 107-109), адвокатското възнаграждение е уговорено между жалбоподателя и адвокатско дружество, което в процеса ще бъде представлявано от адвокат Т. или адвокат Г., за договореното е издадена фактура, платена по банков път. По делото е налице материален интерес и възнаграждението на адвоката следва да се преценява по чл.7, ал.2 вр. чл.8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в относимата редакция - ДВ бр. 2/2009г. Материалният интерес касае допълнителното възнаграждение на двете лица върху месечния размер на възнаграждението им, което съгласно изчисленията на вещото лице и периода, за който се касае, възлиза на 2343,24 лв. общо за двете лица. Върху този материален интерес, съгласно чл. 7, ал.2,т.1 от последната Наредба, се следва минимално възнаграждение в размер на 421 лв. Договореното е в по-висок размер. При приложението на параграф 2 от ДР на последната наредба – при възражение за прекомерност, възнаграждението следва да се определи не по-ниско от трикратния размер на минималното, при което не е налице прекомерност на договореното. По тези съображения, искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 880, 12 лв. следва да бъде уважено.
На основание изложеното и чл. 248, ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на директора на Дирекция "Инспекция по труда " С., за изменение на постановеното по делото Решение № 4159 / 23.06.2014, в частта му за разноските - за адвокатско възнаграждение.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.
Съдия: